

ger dette paa Udtalelser om, hvorledes Aaret er forløbet, som Finansministeren har fremsat. Her taler vi jo om Budgettet for 1926—27, og det første, man her maa spørge om, er: er dette Finanslovsforslag forsvarligt udarbejdet? Det forekommer mig, at man maa sige ubetinget ja, Finansloven er forsvarligt udarbejdet. Den regner med Priserne, som de var, den Gang Budgettet blev udarbejdet, den har ikke taget Hensyn til senere fremkomne Prisfald. Hvis disse Prisfald fastholdes og fortsættes, er der jo en Reserve i selve disse Priser. Alle Beregninger vedrørende Indtægter er, som man nødvendigvis maa gøre det traditionsmæssigt, i Fortsættelse af den Maade, hvorpaa man hidtil har beregnet dem. Den ærede Ordfører Hr. N. Neergaard har ogsaa erkendt dette for Skatteberegningernes Vedkommende. Jeg maa, efter hvad jeg har set til disse Opstillinger og disse Beregninger for Jernbane- og Postbudgettets Vedkommende, sige, at man paa ingen Maade med Hensyn til disse Beregningers Forsvarlighed kan stille den højtærede Minister for offentlige Arbejder ringere end den højtærede Minister for Finanserne. Lønningsudgifterne er opført, som de er i Øjeblikket, skønt det vides, at de maa blive mindre, men hvor meget Priserne maa forandres, hvor meget Indtægterne maa forandres, hvor meget alle Lønnings- og andre Udgifter maa forandres, det kan man ikke sige i dette Øjeblik.

Derimod kan man paa det næste Spørgsmaal nok give et bestemt Svar. Det næste Spørgsmaal maa nemlig være: Vil det vise sig, at Finansloven, naar den forlader os, kommer til at se ud som Forslaget. Dertil maa svares et bestemt Nej. Det vil den ikke, for i Februar vil Pristallet medføre Ændringer i Lønningsbudgettet, der jo erfaringsmæssigt har en meget stor Indflydelse paa hele Budgettet. Og hvis den foregaaede Prisnedgang fastholdes og fortsættes, hvad vi jo bestemt maa ønske, saa vil den i alt Fald nogenlunde inden tredie Behandling kunne danne Grundlaget for Ændringer ogsaa i andre Udgifter. Ogsaa med Hensyn til Indtægterne maa vi kunne vide noget om, hvorledes de da rettelig kan budgetteres, bl. a. ved Erfaringer om, hvorledes Indtægterne kommer ind i det andet Halvaar, det, som Finansministeren endnu ikke har kunnet give nogen Oplysning om. Den ærede Ordfører Hr. N. Neergaard har udtalt sig pessimistisk om Indtægternes Indkomst, og der er henpeget paa, at adskillige af vore Indtægter staar i Forhold netop til Priserne ved, at de er Procentindtægter. Chokolade

skatten, Restaurationsskatten, visse af Toldsatserne og ogsaa Indtægtsskatten staar i Forhold til Prisniveauet. Men jeg gør opmærksom paa, at der ogsaa er Indtægter, som har en anden Karakter, og det er Toldindtægterne. For saa vidt som det ikke drejer sig om Værditoldsatser, vil de jo, da de regner med Vægt, være upaa-virket af Kroneforandringer.

Det tredie Spørgsmaal, man maa stille sig, er: naar Finansloven er vedtaget i en fra dette Forslag meget ændret Skikkelse, men forhaabentlig ved Finansministerens og dette høje Tings Medvirken saaledes ændret, at dog dens Grundkarakter under de forandrede Tal er bevaret, vil saa denne Finanslov kunne danne Grundlag for Forhaabninger om et dertil svarende Statsregnskab. Hertil har det ærede Medlem Hr. N. Neergaard allerede svaret et bestemt Nej. Det maa være mig tilladt at sige, at det ærede Medlems Paastand i saa Henseende indeholder intet Argument for mig. Thi ikke blot som politisk Leder, men som Spaamand synes det ærede Medlem født under en uheldig Stjerne. Der er en af hans Venner, som en Gang har sagt, at ved hans Vugge stod alle Feer til Rede med gode Gaver. Han fik i Overmaal af gode Gaver, men der vare en Fe, som ikke mødte: Heldets Fe. Ikke blot som Leder, men ogsaa som Spaamand er han under en uheldig Stjerne. Jeg tror, man maa sige, at paa Basis af store Kundskaber, rige Erfaringer, stor intellektuel Evne til at drage Slutninger, betydelig Kombinationsevne har han altid spaaet forkert. Jeg tror ogsaa, at man skulde unklade at spaa i den nuværende Situation, for om 1926—27 tror jeg, at end ikke den under en heldigere Stjerne fødte vilde være i Stand til at sige noget. End ikke det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som med Hensyn til Spaadommen om det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Finanslove har været heldigere end disse Finansloves Ophavsmand, tror jeg bør indlade sig paa Spaadomme vedrørende 1926—27. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard siger: 1926—27 bliver et Nedgangsaa, og derfor vil det faa alle disse Følger. Nedgangsaa! Ja, alting tyder paa, at det vil blive det, men alting under en bestemt Forudsætning. Jeg gør opmærksom paa, at det ikke er længe siden, at den tidligere liberale Finansminister Mc Kenna, som nu er en af Lederne i den engelske Bankverden, har sagt, at den kommende Tid vil efter al Sandsynlighed bringe en Prisstigning i Amerika og en under den fortsatte Stabilisering i Europa forøget Tilbøjelighed til at stille Kapital og Guld